

ಇರುವ ಸ್ಥಳ ಯಾವುದು? ನಿಮ್ಮ ಯಾಗಭೂಮಿ ಎಲ್ಲಿದೆ? ಆ ಸಜ್ಜನ ಘಾತಕರನ್ನು ನಾನಲ್ಲಿ ವಧಿಸಬೇಕು?” ಎಂದು ಪ್ರಾರ್ಥಿಸಿದನು. ಗುರುವಿನ ಮಹಾನತೆಯನ್ನು ಶಿಷ್ಯನಲ್ಲಿ ಕಾಣುತ್ತಿದ್ದೇವೆ. ಗುರುವು ತನಗೆ ತಿಳಿದಿರುವ ಎಲ್ಲವನ್ನೂ ಶಿಷ್ಯನಿಗೆ ತಿಳಿಸಿ, ಕಲಿಸುವನು. ತಾನು ಕಲಿಸಿದ ಶಿಷ್ಯನಿಂದಲೇ ಸಮಷ್ಟಿಗೆ ಬಂದ ಕತ್ತಲನ್ನು ದೂರಮಾಡಿಸಿ ಆನಂದಪಡುವ ಸಂತೋಷದ ಸ್ವರೂಪದ ಬೆಳಕಿನ ಖನಿಯೇ ಗುರು. ಶಿಷ್ಯನಿಗೆ ಒಮ್ಮೆ ಹೃದಯದಲ್ಲಿ ಸ್ಥಾನ ಕೊಡಬೇಕು. ಆಗ ಅವರು ಸ್ಥಾನ ಕೊಟ್ಟವರ ದಾಸರಾಗುವರು. ವಿಶ್ವಾಮಿತ್ರರು ರಾಮನ ಪ್ರತಿಷ್ಠಾಪನೆಯನ್ನು ತಮ್ಮ ಹೃದಯದಲ್ಲಿ ಮಾಡಿದ್ದಾರೆ. ರಾಮನಿಂದ ಗುರುಸೇವೆ ಏನಾಗಬೇಕೆಂದು ಪ್ರಶ್ನೆಗಳ ಸುರಿಮಳೆಯೆಷ್ಟು? ಇದಕ್ಕೆ ಕಾರಣ ವಿಶ್ವಾಮಿತ್ರರ ನಿಸ್ಸೃಹ, ನಿರಪೇಕ್ಷ ನಿರ್ಮಮ ನಡವಳಿಕೆ. ಆತ್ಮೀಯತೆಯ, ಪ್ರೀತಿಯ ಈ ಭಾವನೆಯಿದ್ದಾಗ ನಮ್ಮೆಲ್ಲರ ಸಂರಕ್ಷಣೆಯ ಹೊಣೆ ಪರಮಾತ್ಮನ ದಾಗುವುದು. ಒಮ್ಮೆ ಭಗವಂತ ಒಲಿದರೆ ಅಂತೆಯೇ ನಡೆಯುವನು. ಆ ನಡೆಯೇ ಲೋಕಕ್ಕೆ ನುಡಿ, ಬೋಧನೆಯಾಗುವುದು. ರಾಮನು ವಿಶ್ವಾಮಿತ್ರರೊಡನೆ ಪ್ರೀತಿಯ ಶಿಷ್ಯನಾಗಿ ಬಂದ. ಬಂದವನು ಆ ‘ಶಿಷ್ಯತ್ವ’ಕ್ಕೆ ಚ್ಯುತಿಯಾಗದಂತೆ ವಿಧೇಯನಾಗಿ ನಡೆದ. ತಾನು ಮಾಡುವ ಕೆಲಸವನ್ನು ಸಮರ್ಪಕವಾಗಿ ನಿರ್ವಹಿಸುವುದನ್ನು ಕಲಿತ. ಇಂತಹ ಶಿಷ್ಯ ಸಂಪಾದನೆಯೇ ಗುರುವಿನ ಗುರುತರ ಹೊಣೆಗಾರಿಕೆ. ಸಮರ್ಥನಾದ ಗುರುವು ತನ್ನಂತಹ ಅನೇಕ ಸಮರ್ಥರನ್ನು ಸೃಷ್ಟಿಸುವನು. ರಾಮಾಯಣ ರಚಿಸಿದ ವಾಲ್ಮೀಕಿಕುಶ-ಲವರಿಗೆ ಕಲಿಸಿ, ಹಾಡಿಸಿ ತಾನೂ ಕೇಳಿದ. ಎಲ್ಲರಿಗೂ ಕೇಳಿಸಿದ. ಅದರಲ್ಲಿಯೇ ಸಂತಸಪಟ್ಟ ಎಲ್ಲರ ಹಿತಕ್ಕಾಗಿಯೇ ಕೆಲಸ ಮಾಡುವುದರಲ್ಲಿ ಮಾತ್ರ ವ್ಯಕ್ತಿಯ ಹಿತ, ಶ್ರೇಯಸ್ಸು, ಕಲ್ಯಾಣವಿದೆಯೆಂಬ ವಿಚಾರವನ್ನು ತನ್ನ ನಡತೆಯಿಂದ ಕುಶ-ಲವರಿಗೆ, ಆಶ್ರಮವಾಸಿಗಳಿಗೆ ತೋರಿಸಿದ್ದ. ತಾನು ಒಬ್ಬ ಶ್ರೇಷ್ಠ ಗುರುವಾಗಿ ದುಡಿದರಿಂದಲೇ ವಾಲ್ಮೀಕಿ ತನ್ನಂತೆಯೇ ಶ್ರೇಷ್ಠ ಗುರುವಿನ ಚಿತ್ರಣ ಮಾಡುವುದು ಸಾಧ್ಯವಾಯಿತು.

ವಾಮನನ ಕಥೆ

ಶ್ರೀರಾಮನ ಪ್ರಶ್ನೆಗೆ ವಿಶ್ವಾಮಿತ್ರರು, “ರಾಮ, ಮಹಾವಿಷ್ಣುವು ಕಶ್ಯಪ ಅದಿತಿಯರಲ್ಲಿ ವಾಮನ ರೂಪದಿಂದ ಬಾಲಕನಾಗಿ ಅವತರಿಸಿದನು. ಬಲಿ ಚಕ್ರವರ್ತಿಯಲ್ಲಿ ಸರ್ವಲೋಕ ಹಿತಕ್ಕಾಗಿ ಮೂರು ಹೆಜ್ಜೆಗಳ ಭಿಕ್ಷೆ ಬೇಡಿದನು. ಒಂದು ಹೆಜ್ಜೆಯಿಂದ ಭೂಮಿಯನ್ನು, ಒಂದರಿಂದ ತ್ರಿಲೋಕಗಳನ್ನು, ಮೂರನೆ ಹೆಜ್ಜೆಯಿಂದ ಬಲಿಯನ್ನು ಬಂಧಿಸಿ ಪಾತಾಳಕ್ಕೆ ತಳ್ಳಿದನು. ದೇವೇಂದ್ರಾದಿ ದೇವತೆಗಳನ್ನು ಭಯದ ಬಂಧನದಿಂದ ಬಿಡಿಸಿದನು. ರಾಮ, ಹಿಂದೆ ವಾಮನನು ಇದ್ದ ಆಶ್ರಮವಿದು. ಇದು ಪರಮಾತ್ಮನ ಭಕ್ತಿಯ ಹಾಗೂ ತಪಸ್ಸಿನ ಆಯಾಸ ಪರಿಹಾರವಾಗುವ ತಾಣವಾದ ಕಾರಣದಿಂದ ನಾನು ಇಲ್ಲಿಯೇ ತಪಸ್ಸಿದ್ದಿಗಾಗಿ ಬಂದಿರುವೆನು. ಇಲ್ಲಿಯೇ ಯಜ್ಞ ವಿಘ್ನಕಾರಿಗಳಾದ ರಾಕ್ಷಸರು ಬರುತ್ತಿರುವುದು. ನೀನು ಅವರನ್ನು ಇಲ್ಲಿಯೇ ಸಂಹರಿಸಬೇಕು” ಎಂದರು.

ಶೂರ ಸೋದರರು ಕ್ಷಣಕಾಲ ವಿಶ್ರಮಿಸಿಕೊಂಡರು. “ಗುರುಗಳೇ, ಇಂದೇ ತಾವು ಯಜ್ಞಕ್ಕೆ ದೀಕ್ಷಿತರಾಗಬಹುದಲ್ಲವೇ? ಯಜ್ಞ ಸಿದ್ಧಿಯಿಂದ ಈ ಆಶ್ರಮ ಸಿದ್ಧಾಶ್ರಮವಾಗಿ ಸಾರ್ಥಕವಾಗಿಲಿ. ನಿಮ್ಮ ನುಡಿ, ನಮ್ಮ ನಡೆಯಿಂದ ಸತ್ಯವಾಗಲಿ” ಎಂದರು. ವಿಶ್ವಾಮಿತ್ರರು ಶಿಷ್ಯರ ಮಾತಿನಂತೆ ದೀಕ್ಷಿತರಾದರು. ರಾಮ, ಲಕ್ಷ್ಮಣರು ಆ ರಾತ್ರಿಯನ್ನು ಏಕಾಗ್ರತೆಯಿಂದ ಕಳೆದರು.

ನಿಜವಾದ ಶಿಕ್ಷಣ ಕ್ರಮ

ಹಿರಿಯರು ಕಿರಿಯರಿಂದ ಕೆಲಸ ಮಾಡಿಸುವಾಗ ಹೇಳಿ, ಹೇಳಿ ಮಾಡಿಸುವರು. ಹೀಗೆಯೇ ಎಂದು ನಿರ್ದೇಶಿಸಿ, ನಿರ್ಣಯಿಸಿ ಹೇಳುವರು. ಪ್ರಾರಂಭದಲ್ಲಿ ಇದು ಸರಿ. ಆದರೆ ಇದೇ ಮುಂದುವರಿದಾಗ ಕಿರಿಯರ ಚಿಂತನೆ ಮತ್ತು ನಿರ್ಣಯದ ಸಾಮರ್ಥ್ಯ ಕುಂಠಿತವಾಗುವುದು. ಬೆಳವಣಿಗೆಯ ಅವಕಾಶವು ತಪ್ಪುವುದು. ರಾಜಪುತ್ರರು ಬಂದಿರುವುದೇ ಆಶ್ರಮದ ಸಂರಕ್ಷಣೆಗೆ. ಹೊಣೆಗಾರಿಕೆಯ ಅರಿವಾಗಲು ಅವರಿಗೆ ಅನುವು ಮಾಡಿ ಕೊಡಬೇಕು. ಹೀಗಾದಾಗ ಅವರ ಬುದ್ಧಿ, ಶಕ್ತಿ, ಸಾಮರ್ಥ್ಯಗಳಿಗೆ ಮೆರಗು ಬರುವುದು. ಆಶ್ರಮ ತಮ್ಮದು ಎಂದೊಡನೆಯೇ ರಾಮ, ಲಕ್ಷ್ಮಣರು ಜವಾಬ್ದಾರಿಯಿರುವ ಪ್ರಬುದ್ಧರಾಗಿದ್ದಾರೆ. ವಿಶ್ರಾಂತಿಯನ್ನು ಹೆಚ್ಚು ಬಯಸದೆ ಕರ್ತವ್ಯ ಪ್ರಜ್ಞೆಯನ್ನು ತೋರಿಸಿದ್ದಾರೆ. ಸದಾ ಹಿರಿಯರೇ ಮಾಡುತ್ತಿದ್ದರೆ ಅವರು ಕಿರಿಯರಿಗೆ ಮಾಡುವುದನ್ನು ಕಲಿಸುವುದೆಂತು? ನಮಗನಿಸುವುದು ‘ನಮ್ಮಿಂದಲೇ ಎಲ್ಲ’ ಎಂದು. ಆದರೆ ಇದು ವಾಸ್ತವವಲ್ಲ. ಯುವಕರಿಗೆ ಕರ್ತವ್ಯದಡೆಗೆ ಲಕ್ಷ್ಯವಿರುವಂತೆ ಜಾಗೃತರನ್ನಾಗಿ ಮಾಡುವ ಕೆಲಸ ಹಿರಿಯರದು. ವಿಶ್ವಾಮಿತ್ರರು ರಾಮನನ್ನು ನಿಸ್ಸಾರ್ಥ, ಪರೋಪಕಾರಕಾರ್ಯಕ್ಕೆ, ಸಮಾಜದ ಸರ್ವಹಿತಕ್ಕೆ, ಪಿತೃ ವಚನದ ಪಾಲನೆಗೆ, ಗುರುವಿನ ಆಜ್ಞೆಗೆ - ಇವೆಲ್ಲದರ ಮೂಲಕ ರಾಷ್ಟ್ರ ರಕ್ಷಣೆಗಾಗಿ ಅಧರ್ಮದ ವಿರುದ್ಧದ ಧರ್ಮ ಸಂರಕ್ಷಣೆಯ ಕಾರ್ಯನಿರ್ವಹಣೆಗೆ ಪ್ರೇರೇಪಿಸಿದ್ದಾರೆ. ಮಕ್ಕಳಿಗೆ ನಾವು ಇಂತಹ ಕಥೆಗಳನ್ನು ಹೇಳಬೇಕು. ಅದರಲ್ಲಿರುವ ತತ್ವವನ್ನು ಮನದಟ್ಟುಮಾಡಿಕೊಡಬೇಕು. ಹೇಳುವುದಕ್ಕೆ ಮೊದಲು ನಾವು ತಿಳಿದಿರಬೇಕು. ಸತ್ಕಾರ್ಯಕ್ಕೆ ಅದಷ್ಟು ಬೇಗನೆ ತೊಡಗಬೇಕು. ಉದಾಸೀನ, ಆಲಸ್ಯ, ನಿಧಾನ ಸಲ್ಲದು. ಇದನ್ನು ರಾಮ, ಲಕ್ಷ್ಮಣರಲ್ಲಿ ಪ್ರತಿಬಿಂಬಿಸಿ ವಿಶ್ವಾಮಿತ್ರರು ಆನಂದಿಸಿದ್ದಾರೆ. ತುರ್ತಾಗಿ ಆಗಬೇಕಾದ ಕೆಲಸದ ಪ್ರಾರಂಭವೇ ಶುಭ ಘಳಿಗೆ, ಮುಹೂರ್ತ, ಶುಭ ದಿನ ಎಲ್ಲವೂ ಆಗಿರುವುದು. ವಾಮನನ ಚರಿತೆಯೇ ರಾಮನ ಆಚರಣೆಗೆ ಪ್ರೇರಣೆಯಾಗಿದೆ. ಬಲಿಯನ್ನು ಹತ್ತಿಕ್ಕಿದ ವಾಮನನೂ ಬಾಲಕ, ರಾಮ, ಲಕ್ಷ್ಮಣರೂ ಬಾಲಕರು. ಮಕ್ಕಳಿಗೆ ನಾಡಿಗಾಗಿ ಬಾಳಿದ, ಬದುಕನ್ನು ಬೆಳಗಿಸಿದ, ದುಡಿದು ಅಮರರಾದವರ ವೀರಗಾಥೆಗಳನ್ನು ತಿಳಿಸಬೇಕು. ಮಕ್ಕಳಿಗೆ ಸ್ವಾರ್ಥಾಧಾರಿತ ಶಿಕ್ಷಣವಲ್ಲ, ನಿಸ್ಸಾರ್ಥ ಪ್ರೇರಿತ ಸತ್ತ್ವಯುಕ್ತ ಆದರ್ಶಗಳ ಬೋಧನೆಯಾಗಬೇಕು.

ಅಮರ ವಾಣಿಗಳ ಸಂಕಲನ 'ಶಾಶ್ವತ ಮೌಲ್ಯಗಳು'

ಇತ್ತೀಚೆಗೆ ಆಧುನಿಕತೆಯ ದ್ಯೋತಕವಾಗಿರುವ ವಿಜ್ಞಾನ-ತಂತ್ರಜ್ಞಾನಗಳ ಪ್ರಭಾವದಿಂದ ಪ್ರಾಚೀನ ಶಾಸ್ತ್ರಗ್ರಂಥಗಳ ಅನುಸಂಧಾನ ಮಾಡುವವರ ಸಂಖ್ಯೆ ಅತ್ಯಂತ ಕಡಿಮೆಯಾಗಿದೆ. ಈ ವಿಷಯವನ್ನು ಕುರಿತು ಗ್ರಂಥರಚನೆಯಾದರೆ ಅದನ್ನು ಓದುವವರು ಯಾರು ? ಎಂಬ ಪ್ರಶ್ನೆಯಂತೂ ಮೂಡುತ್ತದೆ. ಆದರೆ ಭಾರತದಲ್ಲಿ ಎಷ್ಟೇ ಆಧುನಿಕ ಪ್ರಭಾವಗಳಾಗಲಿ, ಸನಾತನ ಧರ್ಮದ ಆಧಾರ ಸ್ತಂಭಗಳಾದ ವೇದ, ಉಪನಿಷತ್ತುಗಳು ಹಾಗೂ ಇತರ ಪ್ರಾಚೀನ ಗ್ರಂಥಗಳನ್ನು ಕುರಿತ ಆಸಕ್ತಿ ಹೊಸ ಪೀಳಿಗೆಯವರಲ್ಲೂ ವೃದ್ಧಿಯಾಗುತ್ತಿರುವುದು ಒಂದು ಹೊಸ ಭರವಸೆಯನ್ನೇಬೇಕು.

'ಶಾಶ್ವತ ಮೌಲ್ಯಗಳು' ಎಂಬ ಶೀರ್ಷಿಕೆಯಲ್ಲಿ ಪ್ರಕಟವಾಗಿರುವ ಕೃತಿ ಈ ಬಗೆಯದು; ವೇದ, ಉಪನಿಷತ್ತುಗಳಿಂದ ಆಯ್ದ ೧೦೮ ಅಮರವಾಣಿಗಳ ಸಂಗ್ರಹ ಇದಾಗಿದೆ. ಅತ್ಯಂತ ಗಹನ ತತ್ತ್ವಗಳಿಂದಲೂ ದಾರ್ಶನಿಕ ವಿಚಾರಗಳಿಂದಲೂ ತುಂಬಿದ ವೇದಮಂತ್ರಗಳನ್ನು ಅರ್ಥಮಾಡಿಕೊಳ್ಳುವುದು ಅತ್ಯಂತ ಕಷ್ಟಕರ; ಕೇವಲ ವಿದ್ವತ್ತು ಹಾಗೂ ಬುದ್ಧಿಶಕ್ತಿಗಳಿಂದ ಅವುಗಳನ್ನು ಅನುಸಂಧಾನ ಮಾಡಿ ಕೊಳ್ಳಲಾಗದು. ಅದಕ್ಕಾಗಿ ಆಂತರಿಕ ಪ್ರತಿಭೆ, ಆಧ್ಯಾತ್ಮಿಕ ದೃಷ್ಟಿಕೋನ ಹಾಗೂ ವಿಶೇಷ ಶ್ರದ್ಧೆ ಅತ್ಯಾವಶ್ಯಕ. ಆದರೆ ಇನ್ನೂ ಬೆಳವಣಿಗೆಯ ಹಂತದಲ್ಲಿರುವ, ಹೆಚ್ಚು ಸಂಸ್ಕೃತ ಭಾಷಾಪ್ರಾವೀಣ್ಯವಿಲ್ಲದ - ಆದರೆ ಅಪಾರ ಆಸಕ್ತಿಯನ್ನು ಹೊಂದಿದ ವಿದ್ಯಾರ್ಥಿಗಳಿಗೆ ವೇದಮಂತ್ರಗಳ ಶ್ರೇಷ್ಠ ಸತ್ಯಗಳನ್ನು ಮನವರಿಕೆ ಮಾಡಿ ಕೊಡುವ ಉದ್ದೇಶದಿಂದ, ಆಯ್ದ ಪ್ರಾತಿನಿಧಿಕ ಮಂತ್ರಗಳ ಅನುವಾದ ಹಾಗೂ ವಿವರಣೆಗಳನ್ನು ನೀಡಿ ಇಲ್ಲಿ ಪ್ರಕಟಿಸಲಾಗಿದೆ. ಸಾಗರದ ಶ್ರೀ ಜಿ.ಟಿ. ಶ್ರೀಧರ ಶರ್ಮಾ ಅವರ ವಿಶೇಷ ಶ್ರಮದಿಂದ ಹೊರಬಂದ ಈ ಗ್ರಂಥವು ಗಾತ್ರದಲ್ಲಿ ಚಿಕ್ಕದಾಗಿದ್ದರೂ, ಇದು ನೀಡುವ ದಿವ್ಯ ಸಂದೇಶಗಳು ಅತ್ಯಂತ ಉತ್ಕೃಷ್ಟವಾಗಿವೆ. ನಮ್ಮ ಪ್ರಾಚೀನ ಋಷಿಮುನಿಗಳು, ಮಂತ್ರದ್ರಷ್ಟಾರರು ಎಷ್ಟೊಂದು ಉದಾತ್ತ ಭಾವನೆಗಳನ್ನು ಹೊಂದಿದ್ದರು, ಅವು ನಮ್ಮ ಬಾಳಿಗೂ ಎಂಥ ಬೆಳಕನ್ನು ನೀಡಬಲ್ಲವು ಎಂಬುದು ಈ ಗ್ರಂಥವನ್ನು ಓದಿದರೆ ಅರ್ಥವಾಗುವುದು.

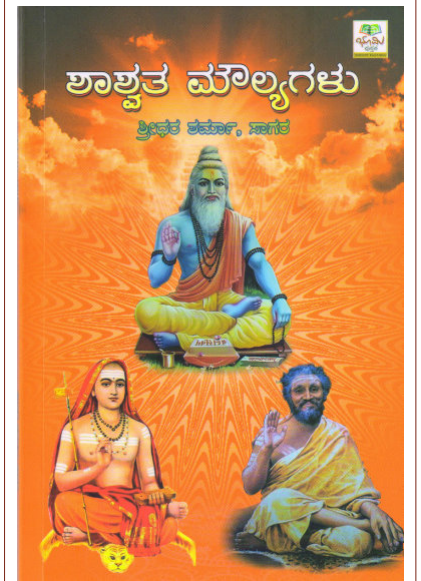
ಆಯ್ದ ವೇದ-ಉಪನಿಷತ್ತಿನ ಮಂತ್ರಗಳಿಗೆ ಒಂದೊಂದು ಸಂಖ್ಯೆಯನ್ನು ನೀಡಲಾಗಿದೆ. ಮೂಲ ಸಂಸ್ಕೃತ ಮಂತ್ರಗಳನ್ನು ಮೊದಲಿಗೆ ನೀಡಿ, ಬಳಿಕ ಅದರ ಅನುವಾದವಿದೆ. ಅಗತ್ಯವಿದ್ದಲ್ಲಿ ಕೆಲವು ಮಾಹಿತಿಗಳು, ಕೆಲವು ವಿಶೇಷ ಸಂಗತಿಗಳನ್ನು ಸಂಕ್ಷಿಪ್ತವಾಗಿ ನೀಡಲಾಗಿದೆ. ಪುಸ್ತಕದುದ್ದಕ್ಕೂ ಅಚ್ಚುಕಟ್ಟುತ್ತನ, ಸ್ಫುಟವಾದ ಭಾಷಾಶೈಲಿ, ಸ್ಪಷ್ಟವಾದ ವಿವರಣೆ ಕಂಡುಬರುತ್ತದೆ. ಒಂದು ಉದಾಹರಣೆ:

(೧೬ನೇ ಮಂತ್ರ) 'ತ್ಯುಂಬಕಂ ಯಜಾಮಹೇ ಸುಗಂಧಿಂ ಪುಷ್ಪಧರ್ನಮ್ |

ಉರ್ವಾರುಕಮಿವ ಬಂಧನಾನ್ಮೃತ್ಯೋ ಮುಕ್ತೀಯ ಮಾಮೃತಾತ್ || '

ಬಲಿತ ಕುಂಬಳಕಾಯಿಯು ತನ್ನ ಬಳ್ಳಿಯಿಂದ ಬೇರೆಯಾಗುವಂತೆ, ನಾವು ನಮ್ಮ ಬಂಧನಗಳಿಂದ ಬಿಡುಗಡೆಯಾಗೋಣ. ನಮ್ಮ ಅಮರತ್ವವು ನಮ್ಮಿಂದ ದೂರವಾಗದಿರಲಿ. ಅತ್ಯಂತ ಶ್ರೇಷ್ಠವಾದ-ವೇದಾಧ್ಯಯನ ಮಾಡುವವರಲ್ಲಿ ಹಾಸು ಹೊಕ್ಕಾಗಿರುವ ಈ ಮಂತ್ರ ತುಂಬಾ ಪ್ರಭಾವಶಾಲಿಯಾದುದು. ಈ ಮಂತ್ರವನ್ನು ಪ್ರತಿದಿನ ಬೆಳಗ್ಗೆ ಸ್ನಾನಾನಂತರ ಶ್ರದ್ಧಾಭಕ್ತಿಗಳಿಂದ ಪಠಿಸುವವರೂ ಸಾಕಷ್ಟು ಸಂಖ್ಯೆಯಲ್ಲಿದ್ದಾರೆ. ಸದಾ ಸ್ಫೂರ್ತಿದಾಯಕ-ಪ್ರೇರಣಾದಾಯಕ ಮಂತ್ರವಿದು.

ಇದು ಕೇವಲ ಒಂದು ಉದಾಹರಣೆ ಮಾತ್ರ. ದೈನಂದಿನ ಬದುಕಿಗೆ ಉಪಯುಕ್ತವಾಗುವ ಶ್ರೇಷ್ಠ ವೈದಿಕ ಮಂತ್ರಗಳ ಸಂಕಲನವಿದು. ಅನೇಕರು ವೇದಮಂತ್ರಗಳನ್ನು ಕಲಿಯುತ್ತಾರೆ, ಪಠಿಸುತ್ತಾರೆ. ಆದರೆ ಅವುಗಳ ಅರ್ಥವನ್ನು ತಿಳಿದು ಅನುಸಂಧಾನ ಮಾಡುವವರು ಎಷ್ಟು ಮಂದಿ? ನಮ್ಮ ಬಾಳಿಗೆ ಬೆಳಕಾಗಬಲ್ಲ ದಿವ್ಯಗ್ರಂಥಗಳ ಸಾರವನ್ನು ಅರಿಯಲು ಇಂಥ ಕೃತಿಗಳ ಅವಶ್ಯಕತೆ ಇದೆ. *

ಕೃತಿ: ಶಾಶ್ವತ ಮೌಲ್ಯಗಳು

ಲೇಖಕರು : ಜಿ.ಟಿ. ಶ್ರೀಧರ ಶರ್ಮಾ

ಪ್ರಕಾಶನ : ಭೂಮಿ ಪುಸ್ತಕ, ಭೂಮಿ, ನಾಹರ್ ಕಾಲೋನಿ,

ಎಂ.ಪಿ. ಪ್ರಕಾಶನಗರ, ಹೊಸಪೇಟೆ - 583201

ಮೊ.: 9448722800/7019637741

ಬೆಲೆ: 70/- ಪುಟ: 72

ಶಾಂಕರ ಭಾಷ್ಯಸಮೇತ ಈಶಾವಾಸ ಉಪನಿಷತ್ತು

ಸ್ವಾಮಿ ವೀರೇಶಾನಂದ

(ಮೂಲ, ಪದಾರ್ಥ, ಅನುವಾದ, ಶಂಕರಭಾಷ್ಯದ ಮೂಲ, ಶಂಕರಭಾಷ್ಯದ ಅನುವಾದ ಹಾಗೂ ಟಿಪ್ಪಣಿಗಳು)

ಭಾಗ ೬

ಭಾಷ್ಯ : ಇಮಮೇವ ಅರ್ಥಮ್ ಅನ್ಯಃ ಅಪಿ ಮಂತ್ರ ಆಹ -

ಇದೇ ಅರ್ಥವನ್ನು (ಹಿಂದಿನ ಮಂತ್ರದ ತಾತ್ಪರ್ಯವನ್ನೇ) ಇನ್ನೊಂದು ಮಂತ್ರವೂ ಹೇಳುತ್ತದೆ.

ಯಸ್ಮಿನ್ ಸರ್ವಾಣಿ ಭೂತಾನಿ ಆತ್ಮೈವ ಅಭೂದ್ವಿಜಾನತಃ |

ತತ್ರ ಕೋ ಮೋಹಃ ಕಃ ಶೋಕ ಏಕತ್ವಮ್ ಅನುಪಶ್ಯತಃ || ೭ ||

ಯಸ್ಮಿನ್ = ಯಾವ ಕಾಲದಲ್ಲಿ ವಿಜಾನತಃ = ಪರಮಾರ್ಥವಾದ ಆತ್ಮವನ್ನೇ ಯಾರು ನೋಡುತ್ತಿರುವನೋ ಅವನಿಗೆ ಸರ್ವಾಣಿ ಭೂತಾನಿ = ಎಲ್ಲ ಜೀವರಾಶಿಗಳು ಕೂಡ ಆತ್ಮೈವ ಅಭೂತ್ = ಆತ್ಮವೇ ಆಗಿಬಿಡುತ್ತವೆಯೋ ತತ್ರ = ಆ ಸಮಯದಲ್ಲಿ ಏಕತ್ವಮ್ ಅನುಪಶ್ಯತಃ = ಆತ್ಮನ ಏಕತ್ವವನ್ನು ನೋಡುತ್ತಿರುವ ಆ ಆತ್ಮಜ್ಞಾನಿಗೆ ಕಃ ಮೋಹಃ ಕಃ ಶೋಕಃ = ಶೋಕವಿಲ್ಲ, ಮೋಹವಿಲ್ಲ (ಶೋಕಮೋಹಗಳು ಇರುವುದಿಲ್ಲ ಎಂದರ್ಥ).

ಯಾವ ಕಾಲದಲ್ಲಿ ಪರಮಾರ್ಥವಾದ ಆತ್ಮವನ್ನೇ ಯಾರು ನೋಡುತ್ತಿರುವನೋ ಅವನಿಗೆ ಎಲ್ಲ ಜೀವರಾಶಿಗಳು ಕೂಡ ಆತ್ಮವೇ ಆಗಿಬಿಡುತ್ತವೆ. ಆ ಸಮಯದಲ್ಲಿ ಆತ್ಮನ ಏಕತ್ವವನ್ನೇ ನೋಡುವ ಆ ಆತ್ಮಜ್ಞಾನಿಗೆ ಶೋಕವಿಲ್ಲ, ಮೋಹವಿಲ್ಲ? (ಶೋಕ ಮೋಹಗಳು ಉಂಟಾಗಲು ಸಾಧ್ಯವಿಲ್ಲ.)

ಭಾಷ್ಯ : ಯಸ್ಮಿನ್ ಸರ್ವಾಣಿ ಭೂತಾನಿ ಯಸ್ಮಿನ್ ಕಾಲೇ ಯಥೋಕ್ತಾತ್ಮನಿ ವಾ, ತಾನ್ಯೇವ ಭೂತಾನಿ ಸರ್ವಾಣಿ ಪರಮಾರ್ಥ ಆತ್ಮದರ್ಶನಾತ್ ಆತ್ಮೈವ ಅಭೂತ್ ಆತ್ಮೈವ ಸಂವೃತಃ ಪರಮಾರ್ಥವಸ್ತು ವಿಜಾನತಃ, ತತ್ರ ತಸ್ಮಿನ್ ಕಾಲೇ ತತ್ರ ಆತ್ಮನಿ ವಾ, ಕೋ ಮೋಹಃ ಕಃ ಶೋಕಃ | ಶೋಕಶ್ಚ ಮೋಹಶ್ಚ ಕಾಮಕರ್ಮಬೀಜಮ್ ಅಜಾನತೋ ಭವತಿ, ನ ತು ಆತ್ಮೈಕತ್ವಂ ವಿಶುದ್ಧಂ ಗಗನೋ ಪಮಂ ಪಶ್ಯತಃ | ಕೋ ಮೋಹಃ ಕಃ ಶೋಕಃ ಇತಿ ಶೋಕಮೋಹಯೋಃ ಅವಿದ್ಯಾಕಾರ್ಯಯೋಃ ಆಕ್ಷೇಪೇಣ ಅಸಂಭವಪ್ರಕಾಶನಾತ್ ಸಕಾರಣಸ್ಯ ಸಂಸಾರಸ್ಯ ಅತ್ಯಂತಮೇವ ಉಚ್ಛೇದಃ ಪ್ರದರ್ಶಿತಃ ಭವತಿ ||

ಯಸ್ಮಿನ್ = ಯಾವ ಕಾಲದಲ್ಲಿ ವಿಜಾನತಃ = ಪರಮಾರ್ಥವಸ್ತುವಾದ ಆತ್ಮವನ್ನು ತಿಳಿದುಕೊಂಡವನಿಗೆ, ಸರ್ವಾಣಿ ಭೂತಾನಿ = (ಆತ್ಮಜ್ಞಾನಕ್ಕೆ ಮುಂಚೆ ಭಿನ್ನಭಿನ್ನವಾಗಿ ಕಂಡುಬರುವ) ಎಲ್ಲ ಜೀವರಾಶಿಗಳು, ಪರಮಾರ್ಥ ಆತ್ಮನ ದರ್ಶನದಿಂದಾಗಿ, ಆತ್ಮೈವ ಅಭೂತ್ = ಆತ್ಮವೇ ಆಗಿಬಿಟ್ಟವೋ, (ಅಥವಾ ಯಸ್ಮಿನ್ ಎಂದರೆ ಹಿಂದೆ ಈಗಾಗಲೇ ಹೇಳಿದ ಆತ್ಮನಲ್ಲಿ ಎಂದು ಕೂಡ ಅರ್ಥ ಮಾಡಬಹುದು. ಆಗ ಒಟ್ಟಾರೆ ಈ ವಾಕ್ಯದ ಅರ್ಥ ಹೀಗಾಗುತ್ತದೆ: ಆತ್ಮವೇ ಪರಮಾರ್ಥವಸ್ತು ಎಂದು ಯಾರು ತಿಳಿದುಕೊಳ್ಳುತ್ತಾನೆಯೋ, ಅವನಿಗೆ ಎಲ್ಲ ಜೀವರಾಶಿಗಳು ಕೂಡ ತನ್ನ ಆತ್ಮವೇ ಆಗಿಬಿಡುತ್ತವೆ.), ತತ್ರ = ಆ ಕಾಲದಲ್ಲಿ ಅಥವಾ ಆ ಆತ್ಮನಲ್ಲಿ ಕೋ ಮೋಹಃ ಕಃ ಶೋಕಃ = ಶೋಕವಾಗಲಿ, ಮೋಹವಾಗಲಿ ಇರಲು ಹೇಗೆ ತಾನೇ ಸಾಧ್ಯ? ಶೋಕಮೋಹಗಳು ಕಾಮ ಮತ್ತು ಕರ್ಮಗಳ ಬೀಜ ಅಥವಾ ಮೂಲ ಅವಿದ್ಯೆಯೇ ಎಂಬುದನ್ನು ತಿಳಿಯದ ಅಜ್ಞಾನಿಗೆ ಉಂಟಾಗುತ್ತವೆ. ಯಾವನು ವಿಶುದ್ಧವಾದ, ಆಕಾಶದಂತೆ ಇರುವ, ಆತ್ಮದ ಏಕತ್ವವನ್ನು ಕಂಡುಕೊಳ್ಳುತ್ತಾನೆಯೋ, ಅವನಿಗೆ ಶೋಕಮೋಹಗಳು ಉಂಟಾಗುವುದಿಲ್ಲ. 'ಕೋ ಮೋಹಃ ಕಃ ಶೋಕಃ' = ಶೋಕವಾಗಲಿ, ಮೋಹವಾಗಲಿ ಇರಲು ಹೇಗೆ ತಾನೇ ಸಾಧ್ಯ? ಎಂಬ ವಾಕ್ಯದಲ್ಲಿ ಅವಿದ್ಯೆಯ